

1/2 • DOST O RUKU

Středa, 16 květen 2018

Před jakým jsem pod tihou zářivku napsala na FB, že jsem právě obdržela dost o ruku a budu vdávat. Tato zpráva strhla lavinu gratulací- smárem k mámu tehdejším partnerovi a několik kondolencí- a zprávy že neukvapuj se, probereme to, od skálních kamarádek, smárem ke mně.

Dneska už vjichni věme, že dost o ruku byla tehdy to poslední, co jsem od něj měla. Ale tenkrát jsem to prostě musela dovysvětlit. Vydala jsem se totiž na premiéru do Brna, a záhybu jsem udělala už na zářivku, kdy jsem zvolila vlak EC Keleti. Je to maarská vlaková dráha, a kdy jsem vkročila do vagonu, jeho podlaha byla pokryta otrávenými toaletními papíry a strop naopak kobercem. Teplota měsažovala 30 stupňů a puch by se byl dal krájet.

do Pardubic jsem byla statečná. V Pardubicích si ke mně přišel lesná muška a bylo po ptáčkách. Přijel, a s ním i jeho smrad, který si asi byl vědom a tak záleží z orvaného batěku vyndavat jedno tričko po druhém, dkladně je očišoval a mumlal si: „Smrd... nesmrd... nesmrd... Když našel tričko, který dle jeho subjektivního názoru nepáchlo, odešel si ho převléknout na záchod. Ustrojen k namluvím se vrátil, rozhodil nohy do polohy žehele, jak ho má, otevírá pivo a jal se na mě zrat. Během cca 30 minut zřině došel patrně k názoru, že by žežto jako šlo, vyndal noviny a na jejich okraj záleží psát. Ještě chvíli jsem měla šat v blahé naději, že si třeba páje nákupní seznam do Lidlu. Pak mi ty noviny bohužel podal a já šetla tuto zprávu: „Natožil jsem vlastní CD v Trutnově. Krátké rozhovor s tebou. Dnes. Kdekoli, kdykoli. Tvoje telefonní číslo.“

Čtila jsem, jak mi po zádech záleží stávkat studentů pot. „No jestli to takhle půjde dělat, tak budem za chvíli smrdět oba stejně, kámo, pomyslela jsem si a vrátila mu noviny s marným smávkem a rozhodněm, nonverbálně NE. NEepochopil. Záleží se potila. Vytáhl telefon a chvíli na něm něco kutil. Pak mi strážil před obličej displej s předpřipravenou kolonkou na telefonní číslo. Teplota ve vagonu kulminovala, vzduchu ubývalo.

V tu chvíli na mě našel stávkal ze špatně táhne cihly okonka čerťet proud vody. Zatímco jsem se snažila záleží vytvořit těhne, aby se ze mě nestala Miss mokrá kořile, lesná muška zas něco smolil na mobilu. Panebože, a už jsme v Brně, modlila jsem se. Asi deset minut před koncem cesty se muška odhodlal k řiznému kroku. S odhodlaněm vrazem mi podal telefon se zprávu: „Velmi jste mě zaujala. Jste jako dotek mázy. Chci s vámi strávit zbytek života. Rozpaky jsou v tomto pádě zcela na místě.“

Něm, jestli na jeho stávkal po něm zbyly rozpaky, ale po mně to byla zcela jistě loučička...

A tebe si předkám, jestli jsem neudělala chybu. Byl si tak jistě. Vyjádřil se pregnantně po hodinových známosti, aniž by věděl, že neumím vařit, jsem nájladově a lále jako věle. No, a to je celá.

Přiznám se, že jsem měla jsem tenhle záležíitek donutil hluboce přeměšlet o mém tehdejším vztahu. Opravdu dkladně. Takže tebe už zas přijímám nabídky k sátku...

NoÄ•nÄ-k
neohroÄ¾enÄ© Ä¾eny